

שפטל- בקרמן- שמחוני
משרד עורכי-דין

רח' ז'בוטינסקי 5, (בית אבגד-קומה 17), רמת-גן 52520
טל: 03-7515001 (רב-קווי)
פקס: 03-7520802

יורם שפטל, עו"ד
דורון בקרמן, עו"ד
אייל שמחוני, עו"ד

ניר אלפסה, עו"ד

ב' חשון תשס"ה
17 אוקטובר 2004
תיק: 226/505

לכבוד
מר ערן שנדר, עו"ד
פרקליט המדינה
באמצעות פקס: 6288065-02

ח.נ.

הנדון: תקירתה של מרשתי הגב' נדיה מטר בחשד לביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור, סעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

בשם מרשתי הגב' נדיה מטר הנני לפנות כדלקמן:

1. ביום כ' בתשרי תשס"ה (5/10/04) נחקרה מרשתי בתחנת מוריה בתלפיות ירושלים בגין חשד לביצוע העבירה שבנדון וזאת עפ"י הוראתך. ייאמר מיד כי עדיף היה שלא לזמנה מאשר לזמנה לחקירה זאת מכיון שעצם ההוראה לפתיחת החקירה, יש בה משום נסיון נואל ובלתי מתקבל על הדעת להביא לסתימת פיות והגבלה בלתי ראויה ובלתי חוקית של חופש הביטוי של פעילי המחנה הלאומי-ציוני-פטריוטי. פעילים הנאבקים בתכנית הגירוש של כ- 10,000 חלוצים יהודים – המחרפים מדי יום ביומו את נפשם תרתי משמע מאז תחילת מלחמת אוסלו (להלן: "תכנית הגירוש המבישה") – הכל כדי להיאחז באדמת המולדת.

2. תכליתו של סעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: "ס' 288") הנה למנוע באמצעות סנקציה פלילית תרחיש לפיו, אזרח הנזקק לשירותיו של עובד ציבור ואינו שבע רצון מן המענה שקיבל, ינבל את פיו בתגובה כלפי אותו עובד ציבור. כמו גם לגבי תרחיש לפיו שוטר רשם דו"ח כלשהו לפלוני והאחרון התבטא כלפיו בגסות רוח וכיוצא באלה. לשם כך ולשם כך בלבד בא לעולם ס' 288.

ס' 288 אין תכליתו בשום פנים לשמש כלי בידי הפרקליטות והמשטרה להתערב – קל וחומר באופן סלקטיבי ומפלה – בוויכוח ציבורי כלשהוא, לרבות בזה שהתעורר סביב ותכנית הגירוש המבישה.

3. יתירה מכך, מכתבה של מרשתי הנו בבחינת ביקורת נוקבת ו**לגיטימית** על עצם נכונותו של יונתן בשיא – שהנו כמו מרבית חלוצי גוש קטיף חובש כיפה ודווקא בשל כך כה ששים בחוגי השלטון לשירותיו – להוציא לפעל את תכנית הגירוש המבישה.

4. השוואת מעלליו של יונתן בשיא לאלה של אנשי היודנראט בתקופת השואה עפ"י הקשר הדברים הברור במכתבה של מרשתי, נועדה אך ורק כדי להוקיע את נכונותו של יונתן בשיא **לשתף פעולה ועוד מרצונו** עם הממשלה, בביצוע תכנית הגירוש המבישה. למותר יהיה להכביר במלים כי בכל חברה המתיימרת להיות חופשית, זכותו של כל אדם להוקיע בצורה חריפה ובוטה את אלה כמו יונתן בשיא המוכנים לקחת על עצמם לבצע מעללים כה מחפירים הכרוכים בביצוע תכנית הגירוש המבישה.

5. התערבותו של השלטון בכגון דא באמצעות הפרקליטות והמשטרה במטרה להפליל את מי שעושה שימוש בזכות כה בסיסית ומובנת אין בה כדי ללמד דבר על פליליות המעשה, **אלא דווקא על "פתיל קצר" של השליטים ועושי דברם**, בכל הנוגע ליכולתם להתמודד עם ביקורת לגיטימית. ויודגש שוב כאמור: בין השוואת מעלליו של בשיא לאלה של היודנרטים למיניהם **אין ולא כלום** עם "העלבת עובד ציבור".

6. זאת ואף זאת, היו אלה דווקא "האבות המייסדים" ובראש ובראשונה חיים ויצמן ודוד בן גוריון שהרעילו את הויכוח הציבורי בארץ ובתנועה הציונית – החל עוד מן הימים שבטרם קום המדינה – בהשוואתם **המנוולת**, החוזרת ונשנית של זאב ז'בוטינסקי ומנחם בגין ז"ל לא לאלו שכמו היודנראטים **סייעו** בידי הנאצים, **אלא לנאצים עצמם בכלל ולאדולף היטלר ימ"ש בפרט**.

א. **חיים ויצמן** נשיאה במשך עשרות בשנים של התנועה הציונית ונשיאה הראשון של מדינת ישראל התבטא שוב ושוב בביטוי המנוול והשקרי כי: **"הרוויזיוניזם** (קרי, תנועת ז'בוטינסקי – י.ש.) **משול להיטלריזם בצורתו הגרועה ביותר**".

ב. **בן גוריון** בשפתו הבזויה היה נוהג כדרך קבע לכנות את ראש בית"ר זאב ז'בוטינסקי בכינוי השפל **"ולדימיר היטלר"**.

ג. על מנחם בגין הבכיר והמוכשר בתלמידיו של ראש בית"ר **אמר בן גוריון** ברשעותו הידועה כי: **"מנחם בגין הוא טיפוס היטלריסטי מובהק ואם ישלוט בישראל ישלוט כפי שהיטלר שלט בגרמניה** וידכא בכוח ובאכזריות תנועת הפועלים". הציטוטים כולם מתוך עמ' 25 מספרו של תום שגב "המיליון השביעי".

למותר יהיה להזכיר כי מנחם בגין ז"ל כונה במשך כחמישים שנה ברציפות, כמעט מדי יום ביומו ע"י כל פלגי מחנה ה"שמאל" **כפשיסט** והנאציזם כידוע הינו חלק בלתי נפרד מן הפשיזם.

הנה כי כן, בסביבה בה "תרבות" הויכוח הנה כמפורט לעיל, יש משום **רדיפה פוליטית מובהקת** בזימונה של מרשתי לחקירה פלילית בגין השימוש במונח ה"צמחוני" יחסית במונח יודנראט כלפי יונתן בשיא.

7. לבסוף, אכיפת חוק סלקטיבית הנה תופעה חמורה מאין כמותה קל וחומר כאשר הסלקטיביות **נובעת משיקולים פוליטיים פסולים**.

רצ"ב רשימה חלקית ביותר של התבטאויות מפי פלביוסים ממוצא אדום מן התקשורת, האקדמיה והאומנות שלעומתם דבריה של מרשתי כלפי יונתן בשיא הנם "צמחוניים" לגמרי.

א. בעיצומה של מלחמת לבנון כינה פרופ' ליבוביץ תוך שימוש בלשון הביבים שהיתה כה חביבה עליו את חיילי צה"ל: "יודו נאצים".

ב. פרופ' משה צימרמן זיהם את האוויר לפני מספר שנים באומרו כי ילדיהם של מחדשי הישוב היהודי בחברון – הנאחזים בציפורניהם בעיר האבות – הנם כמו ה"היטלר יוגנד".

ג. הסטליניסט בדימוס פרופ' הרסגור פרסם מאמר ב"הארץ" – ליתר דיוק רצוי לומר "אל-ארד" – ובו קבע כי: "ראשי החרדים הם אויביה של הדמוקרטיה לא פחות מהחולצות השחורות או מראשי הנאצים בגרמניה".

ד. שולמית אלוני המזוהה לחלוטין עם ערפאת וכנופייתו טינפה את דפי עיתון "מעריב" בשלהי 2002 כשכתבה כי: "אלי ישי פעל לפי חוקי נירנברג בהיותו שר הפנים" ובהתייחסה לסרט הסברה של ש"ס כתבה באותו "מאמר" כי: "זה הזכיר לי סרט תעמולה נאצי".

ה. ביובון בשם "קדמה" מבשר לקוראיו בינואר 2003 כי: "ניתן להכליל אמירה על המתנחלים האידיאולוגיים שהם גרועים בהרבה מכל נאו-נאצי באוסטריה".

ו. אלוף (מיל') שלמה גזית ניבל את פיו לפני מספר שנים באומרו כי: "יש דמיון בין חיילי צה"ל חובשי הכיפה הסרוגה לבין סמל ה-א.ס.א. על המדים הנאציים".

ז. הנבל האנטישמי יגאל תומרקין גרר בשנת 1988 חזיר לכיכר מלכי ישראל ועטף אותו בתפילין.

למותר יהיה להכביר במלים כי איש מאנשי הבליעל הנ"ל לא הועמד לדין. הסיבה לכך הנה פשוטה בתכלית, עסקינן בחבורת רשעים שכולם כאחד משתייכים למחנה הפלביוסים ממוצא אדום אשר על כן נהנים הם למעשה מ"חסינות" בפני העמדה לדין. "חסינות" המתורצת ע"י פרקליטות המדינה בתירוצים שונים ומשונים אשר אומנם משתנים מדי פעם, אולם תמיד נשארים בחזקת תירוצים חסרי יסוד ענייני.

8. אחרון אחרון, ס' 288 בגינו נחקרה מרשתי על יסוד הוראתך הנו מן הסעיפים הפחות חמורים בחוק העונשין; המדובר בעבירה הנמצאת במדרג הנמוך של עבירות מסוג עוון, חרף זאת בזריזות כה רבה – ומתוך רצון שלא יצלה להטיל אימה על מרשתי – יצאה מתחת ידך ההוראה לחוקרה. לעומת זאת, העבירה החמורה ביותר עפ"י חוק העונשין, הנה זו שכנגד ס' 97 לחוק. עבירה זו הנה הראשונה בסימן ב' לחלק ב' של חוק העונשין שכותרתו: "בגידה" תרתי משמע.

על פי סעיף זה: "מי שעשה בכוונה לפגוע בריבונותה של המדינה, מעשה שיש בו כדי לפגוע בריבונותה דינו מיתה או מאסר עולם".

יחד עם סעיפים 98 ו-99 לחוק העונשין אלה הסעיפים היחידים בחוק הישראלי – למעט החוק לעשיית דין בנאצים – שהעונש הקבוע בהם הנו מוות.

אין יום בו ראשי כנופיית הפלביוסים החתומים על כתב הבגידה הנקרא "הבנות ז'נווה" אינם מרואיינים על ידי תומכיהם בתקשורת הפרטית והממלכתית האלקטרונית והכתובה, בכדי להפיץ ברבים את "ההבנות" הנפשעות. בראש הבנות אלה מסירת קודשי ישראל **שבירושלים השלמה הנמצאת כולה תחת ריבונות ישראלית** לכנופיות המרצחים של ערפאת, החמאס ושות'.

אף כי עסקינן במעשה בגידה לא רק מן ההיבט המוסרי היהודי – "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני" – אלא גם על פי הדין הנוהג בישראל, עדיין איש מן ה"ה – ביילין, ליפקין שחק, נחמה רונן ושות' – טרם נחקר קל וחומר הועמד לדין בגין ביצוע לכאורה ובפרהסיה ומתוך התרסה את החמורה שבעבירות שבחוק העונשין, קרי, **עבירת הבגידה**.

9. העולה מן המקובץ הנו ברור, כל משקיף אובייקטיבי מן הצד עשוי לקבל את הרושם כי מרשתי נרדפת ע"י הפרקליטות **אך ורק** בשל השקפת עולמה הציונית-לאומית-פטריוטית שאינה נושאת חן בעיני צמרת הפרקליטות, אשר מן המפורסמות הוא כי מרבית בכירה ניצבים **קילומטרים שמאלה מן המרכז** בכל הנוגע להשקפת עולמם הפוליטית.

10. לפיכך, מן הראוי כי תצא מלפניך **ומיד**, הוראה לגנוז את תיק החקירה בעניינה של מרשתי. גם אם לא כך ייעשה, מרשתי הסמיכה אותי להודיעך כי זוהי מחשבת שוא שזימונה לחדרי החקירות של המשטרה עפ"י הוראת הפרקליטות, יהיה בו כדי להרתיע אותה מלהמשיך במלאכת הקודש אותה היא עושה זה שנים רבות, למען אחיזתו של עם ישראל בכל חלקי ארץ ישראל.

בכבוד רב ובב"ה,

יורם שפטל, עו"ד